

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 22 września 2008 r. — Swiss Caps AG przeciwko Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-411/08)

(2008/C 327/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Swiss Caps AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Singen

Pytania prejudycjalne

1) Czy ogólną regułę interpretacji Nomenklatury Scalonej nr 5 [załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. — Nomenklatura Scalona (CN)]⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że otoczki kapsulek, które składają się z granulatu skrobi i zawierają substancje będące suplementem żywnościowym, należy uznać za opakowanie?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy pozycję 1515 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w ten sposób, że otoczki kapsulek, które składają się z granulatu skrobi i zawierają 580 mg koncentratu oleju z kielków pszenicy, decydują o charakterze wyrobu, co prowadzi do wykluczenia rzeczzonego produktu z klasyfikacji do pozycji 1515 Nomenklatury Scalonej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 Lafarge SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 22 września 2008 r. przez Lafarge SA

(Sprawa C-413/08 P)

(2008/C 327/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lafarge SA (przedstawiciele: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 i, uwzględniając żądania przedstawione w pierwszej instancji, stwierdzenie w związku z tym — na podstawie art. 229 traktatu WE, art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 17 rozporządzenia Rady nr 17/62⁽¹⁾, obecnie art. 31 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽²⁾ — nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr 2005/471/WE z dnia 27 listopada 2002 r.⁽³⁾ w zakresie, w jakim nakłada grzywnę na wnoszącą odwołanie;

— ewentualnie, częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 i, uwzględniając żądania przedstawione w pierwszej instancji, obniżenie w związku z tym kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie przez Komisję w decyzji nr 2005/471/WE z dnia 27 listopada 2002 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów na poparcie swego odwołania.

W ramach pierwszego zarzutu spółka wnosząca odwołanie podnosi zasadniczo, że Sąd przeinaczył fakty poddane jego ocenie, jako że orzekł, iż Komisja mogła słusznie uzasadnić samo istnienie naruszeń poprzez nawiązanie do jakoby globalnego kontekstu naruszenia dotyczącego wymiany informacji prowadzącej do ograniczenia konkurencji i ustabilizowania rynku płyt gipsowych.

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi naruszenie reguł w zakresie ciężaru dowodu, naruszenie zasady domniemania niewinności i związanej z nią zasady „in dubio pro reo”, jako że Sąd uznał, iż Komisja wykazała udział wnoszącej odwołanie w jednolitym, złożonym i ciągłym naruszeniu pomimo braku dowodów pozwalających na ustalenie istnienia i czasu trwania naruszenia.

W ramach trzeciego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia oraz zasady równego traktowania, ponieważ Sąd potwierdził stanowisko Komisji, która uznała, że pewne dowody były wystarczające, by wykazać istnienie naruszenia zarzucanego wnoszącej odwołanie, mimo że te same dowody zostały uznane za niewystarczające, by wykazać istnienie tego samego naruszenia zarzucanego konkurencyjnej spółce.

W ramach czwartego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył zasady proporcjonalności i równego traktowania, jako że nie zmienił wyjściowej kwoty nałożonej grzywny, którą Komisja ustaliła, nie uwzględniając obrotu Lafarge i jej udziałów w rynku w porównaniu z obrotami i udziałami jej konkurentów.

W ramach piątego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo i uchybił ciężącemu na nim obowiązku uzasadnienia, jako że orzekł, iż Komisja mogła podwyższyć grzywnę nałożoną na wnoszącą odwołanie z tytułu powrotu do naruszenia, mimo że nie było ani podstawy prawnej, ani ostatecznego skazania, które mogłyby uzasadnić podobne podwyższenie. Sąd naruszył w ten sposób zarówno ogólną zasadę legalności kar, jak również zasady pewności prawa i dobrego administrowania wymiarem sprawiedliwości.

W ramach szóstego i ostatniego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi wreszcie, iż Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja mogła podwyższyć kwotę wyjściową grzywny z tytułu zapewnienia skutku odstraszającego, mimo że winna ona była uwzględnić ostateczną kwotę grzywny celem dokonania oceny, czy podwyższenie grzywny z tego tytułu było stosowne, czy też nie.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 7 lutego 1962 r., pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 13, s. 204).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(³) Decyzja Komisji z dnia 27 października 2002 r. w sprawie COMP/E-1/37.152 — Płyty gipsowe (Dz.U. 2005, L 166, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 23 września 2008 r. — Yasar Erdil przeciwko Landowi Berlin

(Sprawa C-420/08)

(2008/C 327/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yasar Erdil

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

Czy obywatel turecki, który posiada status prawny określony w art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja i zamieszkuje od momentu swoich narodzin w roku 1989 na terytorium Niemiec, może powołać się na

szczególną ochronę przed wydaleniem na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a dyrektywy 2004/38/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r.?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 158 s 77. (Sprostowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 229 s 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 26 września 2008 r. — Enviro Tech (Europe) Ltd przeciwko État belge

(Sprawa C-425/08)

(2008/C 327/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enviro Tech (Europe) Ltd

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

Pytanie 1:

— Czy dyrektywa 2004/73/WE (¹), w zakresie w jakim klasyfikuje bromek n-propylu jako substancję wysoce łatwopalną (R11) na podstawie jedyne badania przeprowadzonego w temperaturze -10°C, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG (²), a w szczególności z jej załącznikiem V, pkt A.9, który ustanawia zasady określania temperatury zapłonu?

— Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60), po pierwsze, bez wyraźnego wykazania w odpowiednich badaniach na zwierzętach toksycznych skutków zaobserwowanych w celu uzasadnienia silnego domniemania, że oddziaływanie substancji na człowieka może wywołać toksyczne skutki w zakresie rozwoju i po drugie, na podstawie badań stwierdzających skutki toksyczne wyłącznie u zwierząt poddanych stężeniu 250 ppm, które przekracza 11 razy maksymalne stężenie i 40 razy średnie stężenie bromku n-propylu, na jakie narażony jest człowiek używający produktu, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG, a w szczególności jej załącznikiem VI, pkt 4.2.3?